

Agota Kristof
EMIGRÁNSOK

Súlytalanul mentek egyenes utakon
melyek nem vezetnek sehová
mosolygunk egymásra mint a kezdő szerelmesek
tűnődve néztek felém a házak és a kertek
semmi nyomot nem hagynak rajtatok
felhőként suhantok át tornyokon és hegyeken
gyökértelen lábaitok nem sebesednek
nagy távolságból nézitek lelketlen
fájdalmaitokat belőletek szakadtak
a holnap már mögöttetek ezer reményünk
könnyezve bólogat öleljük meg sietve egymást
mozdulatlan ajkaitokról milyen szomorú
füstje száll halott daloknak
fehéren zúgnak az útszéli fák és
fénytelen kezekkel integettek
míg egy korai vonat futásában fölolvadtok
szédülten a csattogó kerekektől

Irodalmi Pábuló, 2009. tél

(Agota Kristof 1935-ben született Csikvándon. Verset és prózát is ír. Schiller-díjas.)